پژوہش ہی تجربی حسابداری

سال، متم، تكده ٢٨، تابسان ١٣٩٧، صص ١ - ٢٠

بررسی عوامل موثر بر گرایش دانشجویان ارشد حسابداری به سرقت علمی

احمد ناصري*، معصومه فتحي**

تاریخ ۹۵/۰۳/ ۱۵ تاریخ ۹۵/۰۶/۳۱

چکیدہ

هدف پژوهش حاضر، بررسی عوامل موثر بر میزان سرقت علمی بین دانشجویان کارشناسی ارشد حسابداری است. پرسشنامهٔ پژوهش بین تمام دانشجویان کارشناسی ارشد حسابداری شاغل به تحصیل در دانشگاههای استان سیستان و بلوچستان توزیع و نهایتاً ۷۳ پرسشنامهٔ قابل استفاده گردآوری شد. نتایج نشان می دهد که سرقت علمی کاملاً رایج است و ایشان در ک کافی از انواع مختلف سرقت علمی ندارند. همچنین بین میزان گرایش به سرقت علمی و سن، جنسیت و معدل نمرات دانشجویان، ارتباط معناداری مشاهده نشد. به طور خلاصه، نتایج آزمون همبستگی نشان می دهد که (الف) بین میزان ارتکاب به سرقت مشاهده نشد. به طور خلاصه، نتایج آزمون همبستگی نشان می دهد که (الف) بین میزان ارتکاب به سرقت علمی دانشجویان کارشناسی ارشد حسابداری و میزان فشارهای محیطی، میزان گرایش سیستم آموزشی و دانشجویان به رویکردهای سطحی آموزش حسابداری، و میزان دسترسی دانشجویان به اینترنت (فناوری اطلاعات)، رابطهٔ مثبت و (ب) بین میزان ارتکاب به سرقت علمی دانشجویان کارشناسی ارشد حسابداری و صلاحیت اخلاقی ایشان، میزان آگاهی آنان از کم و کیف سرقت علمی، میزان حمایت و همراهی استاد با دانشجویان، و میزان علاقهٔ ایشان به رشتهٔ حسابداری رابطه منفی وجود دارد. استاد با دانشجویان، و میزان علاقهٔ ایشان به رشتهٔ حسابداری رابطه منفی وجود دارد. همراهی کلیدی: آموزش حسابداری، سرقت علمی انخلاق.

10.22051/jera.2018.10141.1293 :DOI

* استادیار حسابداری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان، (نویسنده مسئول)، (Nasseri@acc.usb.ac.ir) ** دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه سیستان و بلوچستان، (Masoumefathi4@gmail.com).

مقدمه

سرقت علمی (یا سرقت ادبی) نگرانی زیادی در بخش آموزش عالی طی چند سال گذشته به ویژه با افزایش شبکهها و بانکهای اطلاعاتی اینترنتی و دستر سی آسان و ارزان به این منابع به وجود آورده است. بسیاری (به عنوان مثال ساموئلز و باست ۲۰۰۶ و سیلوان ۲۰۰۸) بر این باورند که افزایش سرقت علمی نتیجهٔ در دسترس بودن مطالب بر روی اینترنت است. «سرقت علمی» ابعاد و اشکال متعدد و متنوعی دارد. پایهٔ بحث را میتوان بر این مفهوم کلی گذاشت که کسی که کار علمی همکاران را به نام خود اختصاص دهد سرقت علمی انجام داده است (پارک ۲۰۰۳؛ ساموئلز و باست ۲۰۰۶ و سینگ و تامبسامی ۲۰۱۶).

سرقت علمی در نگاه عمومی یک اقدام غیر اخلاقی محسوب می شود. رفتارهای غیر اخلاقی عموماً زشت و ناپسند هستند؛ به خصوص اگر از افراد و گروههای خاصی دیده شود. سرقت علمی در نگاه اول نوعی از رفتارهای غیر اخلاقی است که از سوی مدعیان و حاملان علوم سر میزند و حوزهٔ ارتکاب به این عمل غیر اخلاقی، دانشگاهها و مراکز علمی کشور است. ناگفته پیداست که اگر تباهی و فسادی در مراکز دانشگاهی شیوع پیدا کند به واسطهٔ تأثیر گذاری عمیق و تاریخی علم و دانشگاه بر فرهنگ و آیندهٔ جامعه، بسیار مهم تر و خطرناک تر است. بحث سرقت علمی دانشجویان و پژوه شگران حسابداری به دلیل دیگری و از بعد دیگری نیز با ید مورد تأمل و تو جه بیشتر قرار گیرد. اگر چه به دلیل اهمیت آن، تاکنون پژوهش های متعددی در زمینه توسعه اصول اخلاقی برای دانشجویان انجام شده است (کریتنسون و همکاران ۲۰۱۶).

اصول اخلاقی برای حرفهٔ حسابداری که با بخش اقتصادی جوامع بشوی و در نتیجه با فرهنگ و زندگی اجتماعی مردم سر و کار دارد از اهمیت بسیاری برخوردار است. رفتار غیر اخلاقی دارای پیامدهای بالقوهٔ فاجعه بار برای حرفهٔ حسابداری است. سرقت علمی نشان دهندهٔ نقض اخلاق علمی از سوی دانشجویان حسابداری است؛ کسانی که بسیاری از آنها در نهایت به حسابداران حرفهای و مدیران آینده تبدیل خواهند شد. تعیین میزان هزینه و منافع فردی و اجتماعی پدیدهٔ سرقت علمی در میان دانشجویان حسابداری امری دشوار ولی بسیار مهم است. انجام این کار در این مجال مختصر ممکن نیست و مقدماتی لازم دارد که تاکنون فراهم نشده است. از مقدمات و ملزومات آن، آشنایی با پدیدهٔ سرقت علمی و عوامل موثر بر پیدایش و افزایش آن است. در رشـــة حسـابداری تاکنون پژوهشهای زیادی در این حوزه انجام نشـده ا ست. پژوهش حا ضر به شنا سایی عوامل گرایش به سرقت علمی بین دانشجویان تحصیلات تکمیلی حسابداری می پردازد. هدف از این مطالعه عبارت است از:

اول: شنا سایی نظری عواملی که میتواند بر تمایل و گرایش دانشجویان حسابداری به انجام سرقت علمی تأثیر گذار باشد؛

دوم: آزمون تجربی و میدانی عوامل موثر بر یا مرتبط با سرقت علمی دانشجویان حسابداری؛ و سوم: بیان پیشنهاداتی به منظور کاهش بروز سرقت علمی دانشجویان حسابداری.

مبانی نظری و ادبیات پژوهش

این پژوهش شامل ده فرضیه است که لازم است قبل از گردآوری و تحلیل دادهها، مورد آزمون نظری قرار گیرند. در این بخش مبانی نظری و مفاهیم بنیادینی که شکل دهندهٔ هر یک از فرضیههای پژوهش هستند، ارائه می گردد.

صلاحيت اخلاقي

صلاحیت اخلاقی، توانایی شخص در شناسایی کامل و واکنش در ست در و ضعیت اخلاقی است. تئوری توسعهٔ اخلاقی کهلبرگ (۱۹۸۱) و مطالعات تجربی متعدد (به عنوان مثال زبایرو و همکاران ۲۰۱۶؛ عبدالمحمدی و بیکر ۲۰۰۷ و داف ۱۹۹۸) نشان می دهد که افرادی که از صلاحیت اخلاقی بیشتری برخوردارند (منطقاً و عملاً) کمتر مرتکب رفتارهای غیر اخلاقی می شوند. پژوهش ها نشان می دهد که صلاحیت اخلاقی افراد تحت تأثیر عوامل مختلفی از جمله آموزش، رشد و افزایش پیدا می کند. بسیاری از گروههای حسابداری در دانشگاههای بریتانیا، واحدهای مرتبط با اخلاقیات را در برنامه درسی خود می گنجانند (غفاری و همکاران مثبتی بر رشد اخلاقی دانشجویان حسابداری داشته و صلاحیتهای اخلاقی تأثیر مشتی بر رشد اخلاقی دانشجویان حسابداری داشته و صلاحیتهای اخلاقی آنان را افزایش مثبتی بر رشد اخلاقی دانشجویان حسابداری داشته و صلاحیتهای اخلاقی بر دانشجویان داده است. همچنین برنز و همکاران (۲۰۱۵) بر ضرورت تدریس اصول اخلاقی بر دانشجویان تحصیلات تکمیلی رشته حسابداری و افزایش شناخت دانشجویان حسابداری نسبت به چالش های بازار کار تأکید نمودهاند. به هر تقدیر صرف نظر از این که صلاحیتهای اخلاقی تا چه میزان تحت تأثیر آموزش اخلاق در دانشگاه افزایش یافته یا خواهد یافت، ما به پیروی از زبایرو و همکاران (۲۰۱۶) در این پژوهش، رابطهٔ بین صلاحیتهای اخلاقی دانشجویان و میزان تمایل آنان به تقلب و سرقت علمی را مورد آزمون قرار میدهیم. بر این اساس فرضیهٔ اول پژوهش این گونه تدوین می گردد که میزان صلاحیت اخلاقی دانشجو تأثیر معکوس بر میزان تمایل وی به سرقت علمی دارد. به دیگر بیان، دانشجویانی که صلاحیت اخلاقی کمتری دارند تمایل بیشتری به ارتکاب سرقت علمی دارند.

آگاهی از سرقت علمی

سرقت علمی در بین دانشجویان تحصیلات تکمیلی موضوعی گسترده و پیچیده است (پاول و سینگ ۲۰۱۶). منطقاً می توان تصور کرد که گاهی افراد مرتکب انجام یا ترک فعلی بشوند در حالی که از قوانین مدنی و یا از موازین اخلاقی مرتبط با آن اطلاع کافی و کامل نداشته نبا شند. پژوهش های میدانی نیز نشان دادهاند که در بعضی از موارد افرادی که مرتکب سرقت علمی شدهاند، تصویر دقیق و روشنی از مفهوم سرقت علمی نداشتهاند. بسیاری از محققان (مثلاً، کارول، ۲۰۰۲؛ اسمیت و همکاران ۲۰۰۷؛ و یو ۲۰۰۷) اشاره کردهاند که اکثر دانشجویان دانشگاه به طور کامل نمی دانند چه چیزی به منزلهٔ سرقت متون علمی است، و چه عواقبی می تواند داشته باشد و چگونه می توان از طریق ارجاع مناسب از بروز سرقت متون علمی جلو گیری کرد.

پاول و سینگ (۲۰۱۶) ضمن تأکید بر ارتقا درک دانشجویان نسبت به سرقت علمی در دانشجویان تحصیلات تکمیلی حسابداری، به ارزیابی سرقت علمی به عنوان موضوعی آموزشی در بین دانشجویان سال دوم تحصیلات تکمیلی حسابداری در استرالیا پرداختند. آنها ضمن ارائه مبانی نظری و عناصر علمی موثر بر ارتقا درک دانشجویان حسابداری نسبت به سرقت علمی، پژوهش خود را برمبنای پرسشنامه طراحی نموده و دریافتند آگاهی بخشی به دانشجویان در زمینه سرقت علمی، موجب تو سعه درک آنها از این موضوع شده و تأثیر مثبتی بر پیشگیری از سرقت علمی در دانشجویان حسابداری دارد.

نکتهٔ دیگری نیز در این خصوص طی پژوهش های مختلفی (از قبیل کارهای مک کاب و ترینو ۱۹۹۶، هیز و انترو نا ۲۰۰۵، اسمیت و همکاران ۲۰۰۷) مکشوف است که اکثر

دانشـجو یانی که آگاهانه مرتکب سـرقت علمی میشـوند، آن را بی اهمیت و کو چک میشـمارند. در نظر اکثر دانشـجویان انگلیسـی و آمریکایی کپی کردن مقدار کمی از متن همکاران بدون ذکر نام مؤلف، قابل قبول است. دانشجویان رشتهٔ حسابداری در مالزی نیز ذکر نام مؤلف را ضروری نمیدانند.

این موارد نشان می دهد که میزان آگاهی دانشجو از مفهوم سرقت علمی و حدود و ثغور آن، و نیز تبعات قانونی، اخلاقی، و اجتماعی آن می تواند بر میزان تمایل وی به انجام سرقت علمی تأثیر بگذارد و منطقاً چنین متصور است که هر چه میزان و عمق این آگاهی های حقوقی و اخلاقی بیشتر با شد، میزان تمایل به انجام سرقت علمی کاهش یابد. از این رو به پیروی از پاول و سینگ (۲۰۱۶) فرضیهٔ دوم این پژوهش مبتنی بر این مقدمه و پیشینهٔ نظری و تجربی تدوین شده است.

علاقه به رشتهٔ تحصیلی و حضور مستمر در دانشگاه

عقلاً نمی توان انتظار دا شت دانشجویانی که نسبت به ر شتهٔ تحصیلی خود بی علاقه هستند، بهترین عملکرد علمی ممکن را از خود نشان دهند. علاقهٔ دانشجو به ر شتهٔ تحصیلی اش، عامل انگیزشی مهمی است که وی را به یادگیری عمیق و عملکرد صحیح علمی در دانشگاه وامی دارد. این تصور منطقی در پژوهش های تجربی و میدانی در دانشگاه ها و کشورهای مختلف نیز آزمون شده است. برای نمونه دیویس و همکاران (۲۰۰۹)، رنینگر و همکاران (۲۰۱۴)، اش ورث و بنیستر (۱۹۹۷)، کارونا و همکاران (۲۰۰۹) در محیطهای مختلف رابطهٔ بین علاقمندی دانشجو به ر شتهٔ تحصیلی و تأثیر مثبتش بر متغیرهای مختلف مثل انجام در ست تکالیف، مشار کت در فعالیتهای علمی گروهی، یادگیری عمیق تر روش های پژوهش، پرهیز از تقلب و سرقت علمی، و سایر رفتارهای علمی دانشجویی آزمون و بیان کردهاند. دانشجویان علاقمند به ر شتهٔ تحصیلی خود عموماً حضور بیشتری در دانشگاه دارند و بیشتر به اساتید خود مراجعه می کنند؛ در فعالیتهای جمعی اعم از علمی و اجتماعی مشار کت بیشتری دارند و مراجعه می کنند؛ در فعالیتهای جمعی اعم از علمی و اجتماعی مشار کت بیشتری دارند و سعی می کنند از همهٔ فرصتهای موجود در دانشگاه برای تقویت بنیهٔ علمی خود بهرهمند شوند.

با این مقدمهٔ نظری و این پیشینهای که از پژوهش های تجربی و میدانی به اختصار ذکر شد، رابطهٔ بین میزان پیوستگی حضور دانشجو در دانشگاه (به عنوان یکی از علائم و نمادهای بارز و

اصلی میزان علاقمندی دانشجو به تحصیل در رشتهٔ حسابداری) و میزان تمایل وی به انجام سرقت علمی مورد آزمون قرار می گیرد. فر ضیهٔ سوم پژوهش بر این استدلالات عقلی و نقلی استوار است. به بیان ساده انتظار عقلانی آن است که هر چه دانشجو حضور بیشتر و مداومتری در دانشگاه داشته باشد، به رشتهٔ تحصیلی خود علاقمندی بیشتری دارد، و بنابراین در پی آموختن بیشتر و عمیق تر مطالب علمی و تخصصی است و در نتیجه تمایل کمتری به ارتکاب تقلب و سرقت علمی خواهد داشت.

فشار

9

چهارمین فرضـیهٔ مورد آزمون در این مطالعه به بررسـی رابطهٔ بین فشـار های وارده بر دانشجویان حسابداری و میزان تمایل آنها به انجام تقلب و سرقت علمی می پردازد. دانشجویان کما بیش تحت فشارند. چهار نوع فشار بر دانشجو وارد می شود. انتظار موجه این است که اگر فشار بر دانشجو از حد تحمل وي بيشتر شود، زمينهٔ اقدام وي به تقلب و سرقت علمي مساعدتر گردد. این چهار نوع فشـار که در مطالعات متعدد مورد بررســی و آزمون قرار گرفتهاند به اختصار عبارتند از: الف) فشار موفقيت؛ ترس از شکست مي تواند منجر به بروز رفتار غير اخلاقی شود. امین و همکاران (۱۹۹۶)، داف (۱۹۹۸)، عبدالمحمدی و بیکر (۲۰۰۷) و کوه و همكاران (۲۰۱۶) تأثیر مخرب فشار موفقیت بر عملكرد اخلاقی دانشجو یان را گزارش کردهاند. این بررسی ها به وضوح نشان میدهد که نزدیک شدن به پایان ترم و ایام امتحانات، و بروز احساس ترس از شکست در امتحانات، تمایل دانشجویان به تقلب و سرقت علمی را افزايش ميدهد. ب) فشار مالي؛ بنت (٢٠٠٥) وجود ارتباط معكوس بين توانايي مالي دانشجویان رشتهٔ حسابداری انگلستان و میزان سرقت علمی آنان را گزارش میدهد. پ) فشار حامى؛ دانشجوياني كه براي ادامه تحصيل به يك منبع مالي سازماني يا بورسيهٔ تحصيلي وابسته هستند، تحت فشار زیادی برای موفق شدن هستند. حامیان مالی واعطا کنندگان بورسیههای تحصیلی عمدتاً نتیجه گرا هستند و از فرد فقط انتظار دارند که در زمان مقرر تحصیلاتش را با نمرات خوب به اتمام بر ساند. هاینز و همکاران (۱۹۸۶)، اینترونا و همکاران (۲۰۰۳) نمونههایی از تأثیر فشار حامی بر میزان تمایل دانشجویان به تقلب و سرقت علمی مشاهده و گزارش مي كنند. ت) فشار زمان؛ چهارمين نوع فشاري كه بر دانشجو وارد مي شود فشار زمان يا كمبود وقت است که باعث می شود دانشجو به سرقت آثار علمی همکاران متوسل شود. علاوه بر این، ضعف مهارتی دانشجو در مدیریت زمان و تعیین ضرب الاجل از سوی ا ساتید مختلف برای ارائهٔ همزمان تعدادی از تکالیف نوشتاری، فشار زمان را تشدید کرده و زمینهٔ ارتکاب به سرقت علمی را مساعدتر میکند (ایری ۲۰۰۲).

رویکردهای آموزش

نظر به این که شیوهٔ رایج در آموزش حسبابداری ایران مبتنی بر آموزش نظری و کتابخانهایست، دانشجویان تحصیلات تکمیلی حسابداری ترجیح می دهند برای اطمینان از آیندهٔ شغلی خود، بخشی از وقت خود را به کسب تجربه در حرفه و نیز شرکت در دوره ها و آزمونهای حرفهای اختصاص دهند. در سرنوشت دانشجویان حسابداری به غیر از مدارک علمی و پژوهشی دانشگاهی، گواهی نامه های آزمون ها و دوره های حرفه ای و سابقهٔ کار حرفه ای نیز بسیار تأثیر گذار است. این شرایط می تواند منجر به کمبود وقت برای انجام دقیق و عمیق تکالیف در سی و در نتیجه سوق یافتن دانشجویان حسابداری به سمت تقلب و سرقت علمی گردد (امین و همکاران، ۱۹۹۶). بووس و همکاران (۱۹۹۹) گزارش کرده اند که دانشجویان حسابداری در دانشگاه (در مقایسه با دانشجویان هنر و علوم پایه) بیشتر به روش های سطحی یادگیری می پردازند. فلمینگ (۱۹۹۶) نیز نشان می دهد که گرایش دانشجویان حسابداری به رویکرد سطحی یادگیری با میزان پایبندی آنان به موازین اخلاق علمی و حرفه ای ارتباط معکوس دارد.

در مجموع، مطالعات پیشین نشان میدهد که گرایش دانشجویان حسابداری به رویکرد سطحی یادگیری صرف نظر از اثرات عمیقش بر آیندهٔ اخلاق حرفهای حسابداران، ممکن است در همین دوران تحصیل دانشجویی نیز منجر به بروز عادتهای نادرست علمی شده و دانشجویان را به ارتکاب سرقت علمی تشویق نماید.

فناورى اطلاعات

اینترنت این امکان را برای دانشجویان فراهم می کند که بتوانند با کمترین مطالعه و تلاش به حجم زیادی از اطلاعات (و اکثراً بدون اصالت و اعتبار) دست پیدا کنند و آن را ذخیره کنند (پارک، ۲۰۰۳). یوئر و کریوپار (۲۰۰۱) بیان کردهاند که توسعهٔ سریع اینترنت، سرقت علمی را به نحو قابل توجهی تسهیل می کند. داف (۱۹۹۸) بعد از نمونه گیری از ۲۴۳ دانشجوی

حسابداری انگلیسی، گزارش کرد که ۱۷ در صد از دانشجویان با ۱ ستفاده از بانک مقالات به ارائهٔ تکالیف درسی خود می پردازند. کوفمن و یانگ (۲۰۱۵) در پژوهشی تجربی بر روی دو گروه از دانشجویان از گروه الف خواستند درباره موضوعی خاص بدون استفاده از اینترنت مطلبی تهیه کنند. در شرایط مشابه به گروه ب اجازه دسترسی به اینترنت داده شد. نتیجه بیانگر آن بود که ۷۹/۵ درصد از دانشجویان به دلیل سهولت دسترسی به اطلاعات از طریق اینترنت به پیروی از فرآیند کپی و الصاق، سرقت علمی دیجیتالی انجام دادند. بنابراین به نظر می رسد تنوع فناوریهای جدید می تواند عامل موثری بر سرقت علمی دانشجویان با شد. فرضیهٔ ششم پژوهش مبتنی بر این استدلال تدوین و به بوتهٔ آزمون سپرده شده است.

همراهي و حمايت استاد

میزان و نوع همراهی استاد با دانشجو و حمایت از وی در فعالیتهای پژوهشیاش در کاهش استرس و بالتبع تمایل وی به سرقت علمی موثر است. پژوهش های میدانی نشان میدهد که اکثر اعضای هیأت علمی دارای تجربهٔ تشخیص سرقت علمی هستند و اگر بخواهند می توانند آن را کشف کنند؛ ولی با این وجود با همهٔ موارد سرقت علمی به صورت رسمی، قانونی و جدی برخورد نمی کنند. دلایلی که برای این امر از سوی اساتید بیان می شود شامل پرهزینه بودن روند کشف سرقت علمی و نگرانی آنها از عدم اعمال یکسان مقررات در همهٔ گروههای آموزشی است. بعضی از اساتید هم البته از سر دلسوزی و با نگرانی از تأثیر احتمالی اجرای قانون بر آیندهٔ شغلی دانشجویانشان از افشای سرقت علمی و برخورد قانونی با دانشجوی متقلب خودداری می کنند (دوردی ۲۰۰۲).

دانشجویان حسابداری در آمریکا فهمیدهاند که بیشتر ا ساتید شان با سخت تر شدن قوانین تقلب و سرقت علمی مخالفند (سرلیس و همکاران ۱۹۸۰). در مالزی هم اکثر دانشجویان حسابداری تر سی از عواقب سرقت علمی ندارند؛ چون آنها حس می کنند که ا ساتید شان نه می خواهند و نه می توانند سرقت علمی را شناسایی و افشا کنند (اسمیت و همکاران ۲۰۰۷). عدم جدیت اساتید، ریسک گرفتار شدن در عواقب سرقت علمی را برای دانشجویان کم کرده و آنان را به انجام سرقت علمی تشویق می کند.

از سویی هم دستورالعمل های مدون و روشنی که به تمام جزئیات سرقت علمی پرداخته باشد وجود ندارد و این امر میتواند زمینهساز انحراف دانشجو از مسیر امانتداری علمی بشود.

استادان راهنما اکثراً انتظارات خود را به صورت کاملاً واضح به دانشجویانشان نمی گویند و بیشتر بر نتیجه تأکید می کنند (استفانی و کارول ۲۰۰۱). حال این سئوال مطرح است که اگر استاد در فعالیتهای پژوهشی با دانشجو همراهی و در برابر هر نتیجهای که حاصل می شود از دانشجو حمایت کند، آیا باز هم دانشجو به ورطهٔ تقلب و سرقت علمی کشیده خواهد شد؟ پاسخ منطقی و اولیه منفی است و فرضیهٔ هفتم پژوهش این امر را به بوتهٔ آزمون می سپارد.

عملكرد و موفقيت تحصيلي

پژوهش های قبلی در نقاط مختلف جهان نشان می دهد که دانشجویان با معدل در سی بالاتر، تمایل کمتری به انجام سرقت علمی دارند. در آموزش حسابداری، اسمیت و همکاران (۲۰۰۷) گزارش دادند که دانشجویان ضعیف تر، بیشتر مرتکب سرقت علمی می شوند. لاو و سیمونز (۱۹۹۸) توضیح می دهند که دانشجویانی که از نظر علمی ضعیف هستند شاید اعتماد به نفس کافی برای آماده کردن تکالیف درسی خود در سطح تخصصی ندارند و به همین دلیل به سرقت علمی متوسل می شوند. فرضیهٔ هشتم این پژوهش نیز به بررسی رابطهٔ بین عملکرد تحصیلی دانشجویان حسابداری و میزان تمایل آنان به انجام سرقت علمی می پردازد.

سن

پژوهشهای قبلی نشان میدهد که دانشجویان جوان تر تمایل بیشتری به تقلب دارند (اسمیت و همکاران، ۲۰۰۲). فرانکلین و نیوز تید (۱۹۹۵) پس از بررسی رابطهٔ بین سن و تقلب علمی در میان ۱۲۸ دانشجوی انگلیسی علوم پایه، بیان کردند که تقلب علمی دانشجویان دارای سن بیش از ۲۵ سال نسبت به همدورهایهای جوان تر خود تناوب و تکرار کمتر دارند ولی مهمتر (و جدی تر) هستند. فرضیهٔ نهم پژوهش این رابطه را آزمون می کند.

جنسيت

پژوهشهای قبلی نشان میدهد که دانشجویان پسر در سایر کشورها تمایل بیشتری به تقلب دارند (امین و همکاران، ۱۹۹۶؛ زابو و آندروود، ۲۰۰۴). دانشجویان پسر در مالزی و آمریکا، سطوح پایین تری از توانایی اخلاقی (در مقایسه با دختران) دارند، لذا زمینه بروز تقلب و سرقت علمی در آنان بیشتر است (اثرینگتن و شولتینگ، ۱۹۹۵؛ اسمیت و همکاران، ۲۰۰۷). آیا در ایران هم دانشجویان پسر بیشتر مرتکب سرقت علمی می شوند؟ فرضیهٔ دهم به رابطهٔ جنسیت و تمایل به سرقت علمی در بین دانشجویان کارشناسی ارشد حسابداری میپردازد.

فرضيات پژوهش

1.

بر اساس مقدمهٔ نظری و پیشینهی موضوع، فهرست فرضیات ده گانهٔ این پژوهش به شرح زیر تدوین می گردد:

۱: میزان صلاحیت اخلاقی دانشجو رابطهٔ معکوس با میزان تمایل وی به سرقت علمی دارد. ۲: میزان آگاهی دانشجو از سرقت علمی رابطهٔ معکوس با میزان تمایل وی به سرقت علمی دارد.

۳: میزان پیوستگی حضور دانشجو در محیط دانشگاهی رابطهٔ معکوس با میزان تمایل وی به سرقت علمی دارد.

۴: میزان فشارهای وارده بر دانشجو رابطهٔ مستقیم با میزان تمایل وی به سرقت علمی دارد. ۵: میزان گرایش دانشگاه و دانشجو به رویکرد سطحی آموزش رابطهٔ مستقیم با میزان تمایل دانشجویان به سرقت علمی دارد.

۶: میزان دسترسی دانشجو به فناوریهای جدید اطلاعاتی و منابع اینترنتی رابطهٔ مستقیم با میزان تمایل وی به انجام سرقت علمی دارد.

۷: میزان همراهی و همکاری استاد رابطهٔ معکوس با میزان تمایل دانشجو به سرقت علمی دارد.

۸: میزان موفقیت و عملکرد تحصیلی دانشجو رابطهٔ معکوس با میزان تمایل وی به سرقت علمی دارد.

۹: سن دانشجو رابطهٔ معکوس با میزان تمایل وی به سرقت علمی دارد.

۱۰: دانشجویان پسر بیشتر از دانشجویان دختر تمایل به سرقت علمی دارند.

روش و ابزار پژوهش

جامعهٔ آماری مشتمل بر ۵۷ دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری استان سیستان و بلوچستان است که در زمان انجام پژوهش (سال ۱۳۹۲) حداقل دو ترم تحصیلی را گذرانده باشند. به پیروی از اسـمیت و دیویس (۲۰۰۴)، مکگون و لایتبادی (۲۰۰۸) و پاول و سـینگ (۲۰۱۶) جامعه آماری پژوهش از بین دانشجویان تحصیلات تکمیلی حسابداری بر گزیده شدند که حداقل دو ترم تحصیلی را گذراندهاند؛ چراکه ایشان معتقدند افزایش در ک دانشجویان تحصیلات تکمیلی نسبت به سرقت علمی و تقلب برای دانشجویان حسابداری در این مقطع تحصیلات تکمیلی نسبت به سرقت علمی و تقلب برای دانشجویان حسابداری در این مقطع تحصیلی بیشترین اهمیت را دارد. نظر به محدود و در دسترس بودن جامعهٔ آماری همه دانشجویان مورد سوال قرار گرفتند و نیازی به نمونه گیری نبود و با تو جه به اینکه برای گردآوری دادهها از پرسشنامه استفاده شده و بر مبنای مطالعه هیگینز و گرین (۲۰۱۱) در نمونه های بالای ۳۰ مورد، با اتکا به قضـیه حد مرکزی، دادهها دارای توزیع نرمال هستند، می توان ارتباط بین متغیرها را با استفاده از روش همبستگی پیرسون بررسی نمود. پرسشنامهٔ پژوهش متشکل از سه قسمت است که از پرسشنامه گوا (۲۰۱۱) اقتباس و پس از انجام آزمون موایی و بازنگری توزیع شده است. مقدار آلفای کرونباخ محا سبه شده که در نگارهای زیر آمده مین پایایی پرسشنامهٔ پژوهش است.

تعداد سوال	ضريب آلفاي كرونباخ	عامل ها يا متغيرها
١٠	•/٩١٩	در ک و شناخت از سرقت علمی
۱.	۸۲ <u>۹</u> ۲۸	در ك اخلاقي
۱۰	•/٩VA	میزان ار تکاب به سرقت علمی

تگاره (۱). محاسبه ضریب آلفای کرونباخ در آزمون اصلی برای بخش دوم

فكارف (١). للماشية طريب العلى كرولياج كر الكول العلي براي بخس شوم							
تعداد سئوال	ضريب آلفاي كرونباخ	عامل ها يا متغيرها					
۴	•/9٣٩	صلاحيت اخلاقي					
9	• /\\"4	آگاهي از سرقت علمي					
٩	۰/۸۷۴	فشار					
۵	•/004	آموزش حسابدارى					
۵	•/۵٧٩	تنوع فناوري جديد					
11	۰/٨۶	حمایت و همراهی استاد					
۵	·/ \ Y \	علاقه به رشتهٔ حسابداری					
40	•/۵۶•	در سطح کل					

تکاره (۲). محاسبه ضریب آلفای کرونباخ در آزمون اصلی برای بخش سوم

تجزيه و تحليل دادهها

١٢

نگاره شمارهٔ ۳ نتایج آزمون همبستگی بین متغیرها را نشان میدهد. نتایج بیانگر (الف) وجود رابطه مثبت معنادار بین میزان تمایل دانشجویان کار شناسی ار شد حسابداری استان سیستان و بلوچستان به انجام سرقت علمی، و میزان فشار وارده بر ایشان، میزان سطحی بودن آموزش حسابداری، و میزان دسترسی ایشان به اینترنت و (ب) وجود رابطهٔ منفی بین میزان تمایل دانشجویان کار شناسی ار شد حسابداری استان سیستان و بلوچستان به انجام سرقت علمی و میزان صلاحیت اخلاقی آنان، میزان آگاهی آنان نسبت به کم و کیف سرقت علمی، میزان علاقهٔ آنان به رشتهٔ حسابداری و میزان حمایت و همراهی استاد با دانشجویان در کارهای علمی و پژوهشی میباشد. این نتایج همچنین نشان میدهند که بین متغیر عملکرد تحصیلی (معدل نمرات) و سن دانشجویان با میزان تمایل آنان به انجام سرقت علمی رابطه ای وجود ندارد.

جهت	نتيجه	ضريب	سطح	ضريب	آزمون همبستگی میزان تمایل	فرضيه
رابطه	• •	تعيين	معنادارى	مسير	دانشجو به سرقت علمي و	
معكوس	پذيرش	•/٧۴٢	•/ .•••	-•/٨٦١	ميزان صلاحيت اخلاقي دانشجو	١
معكوس	پذيرش	·/V&Y	•/•••	-•/A9V	میزان آگاهی وی از سرفت علمی	۲
معكوس	پذيرش	·/VF1	•/•••	-•/٨۶١	میزان علاقه دانشجو به حسابداری	٣
مستقيم	پذيرش	•/90•	•/•••	•/A•V	میزان فشار وارده بر دانشجو	۴
مستقيم	پذيرش	•/978		۰/۷۹۰	میزان سطحی بودن آموزش	۵
مستقيم	پذيرش	• /۵۵ •	•/•••	•/٧۴٧	میزان دسترسی دانشجو به اینترنت	6
معكوس	پذيرش	•/99.	•/•••	۰/۸۳۲	میزان همراهی استاد با دانشجو	٧
	رد	•/••1	•/٣٩٣	-•/•٣٢	سن دانشجو	٨
	رد	•/•YV	•/•٩•	-•/19٣	عملكرد تحصيلي دانشجو	٩

پيرسون	ھمبستگی	آزمون	(۳). نتايج	تکارہ
--------	---------	-------	------------	-------

نگاره ۴ نتایج آزمون t دو نمونهٔ مستقل را برای فرضیهٔ دهم نشان میدهد. بر این اساس میزان ارتکاب به سرقت علمی بین دانشجویان دختر و پسر حسابداری تفاوت معناداری ندارد.

ش های تجربی حسابداری، سال هفتم، شماره ۲۸، تابستان ۱۳۹۷
--

تگاره (۴). آزمون t برای فرضیهٔ دهم

نتيجه	سطح معناداری	درج <i>ه</i> آزادی	Т	تفاوت میانگینہا	ميانگين	مقادير متغير	متغير	فرضيه
	۰/۳۸۳	٧١	·/AV9	۰/۲۵	36/62	مرد	جنسيت	١.
رد		• •		., 10	٣/۴٣	زن	دانشجو	1.

نتيجه گيري

نتیجهٔ آزمون فرضیهٔ اول با نتایج مطالعات همکاران در سایر کشورها همخوانی دارد. با افزایش صلاحیتهای اخلاقی دانشجویان می توان انتظار داشت که از میزان تمایل آنان به سرقت علمی کاسته شود. پیشنهاد اکثر محققان، آموزش موثر اخلاق علمی و اخلاق حرفهای به دانشجویان حسابداری به عنوان بخشی از برنامهٔ رسمی تحصیلی آنان است (برای مثال: سرلک ۱۳۹۷؛ نقفی و همکاران ۱۳۹۹، بنیمهدی و پشمی تبار ۱۳۹۳؛ عباسزاده و معینیزاده ۱۳۹۳؛ مجتهدزاده و همکاران ۱۳۹۳ و زبایرو و همکاران ۲۰۱۶)؛ هر چند که بعضی از محققان (مثلاً رویایی و بیات ۱۳۹۰) نسبت به اثربخشی آموزش رسمی اخلاق در دانشگاه تردید دارند و به آموزش عملی اخلاق تأکید می ورزند. به هر حال به واسطهٔ روند افزایشی مشکلات اخلاقی در علم و حرفهٔ حسابداری، مداخلهٔ نظام آموزشی برای بهبود این وضع ضروری به نظر می رسد.

دوم، آگاهی مبهم از نویسندگی، ارجاع دهی و سرقت علمی می تواند دانشجویان را در سرقت علمی در گیر کند. این نتیجه مشابه نتایج پژوهش های کارول (۲۰۰۲)، اسمیت و همکاران (۲۰۰۷)؛ یو (۲۰۰۷) و پاول و سینگ (۲۰۱۶) است. از این رو پیشنهاد می شود افزایش آگاهی دانشجویان نسبت به سرقت علمی مورد توجه برنامه ریزان و متولیان آموزش حسابداری ایران قرار گیرد.

سوم، دانشجویانی که علاقهٔ کمتری به تحصیل در حسابداری دارند، تمایل بیشتری به انجام سرقت علمی دارند. این نتیجه با نتیجهٔ مطالعات دیویس و همکاران (۲۰۰۹) نیز همخوانی دارد.

چهارم، دانشجویانی که تحت فشارهای بیشتری هستند تمایل بیشتری به سرقت علمی دارند. این نتیجه مشابه نتایج پژوهشهای فرانکلین و نیوزتید (۱۹۹۵)، امین و همکاران (۱۹۹۶)، داف (۱۹۹۸)، ایری (۲۰۰۲)، پارک (۲۰۰۳)، اینترو نا و همکاران (۲۰۰۳)، عبدالمحمدی و بیکر (۲۰۰۷) و کوه و همکاران (۲۰۱۱) است. فشارهای آموزشی و محیطی مثل تعیین ضرب الاجلهای نزدیک به هم برای تکالیف مختلف، راهنماییهای مبهم و کلی از سوی اساتید، و فشار خانواده و جامعه مبنی بر فارغالتحصیلی هر چه سریعتر دانشجو نمونههایی از فشارهای وارده بر دانشجو هستند که زمینهٔ تمایل وی به ارتکاب سرقت علمی را فراهم میسازند.

نتیجهٔ آزمون فرضیهٔ پنجم نشان میدهد که سطحی تر شدن آموزش با تمایل دانشجویان حسابداری به ارتکاب تقلب و سرقت علمی رابطهٔ مثبت معناداری دارد. این یافته با نتیجهای که پیش از این فلمینگ (۱۹۹۶) بیان کرده بود همخوانی دارد.

نتیجهٔ آزمون ششم هم کاملاً روشـن و شـفاف اسـت. هر چه میزان دسـترسـی به اینترنت و بانکهای اطلاعاتی بیشتر می شود، وقوع سرقتهای علمی نیز بیشتر می شود. هانسن (۲۰۰۳) سیستی (۲۰۰۷)، و وانگ (۲۰۰۸) نیز همین نتیجه را در نقاط دیگر دنیا به دست آوردهاند.

هفتمین د ستاورد این مطالعه، تأکید بر حمایت و همراهی ا ستاد با دانشجو در انجام کارهای پژوهش هایی و رابطهٔ معنی دار آن با میزان تمایل دانشجویان به انجام سرقت های علمی است. این یافته پیش از این نیز تو سط دوردی (۲۰۰۲)، اسمیت و همکاران (۲۰۰۷)، استفانی و کارول (۲۰۰۱) در کشورهای دیگر گزارش شده است. بنا بر این به اساتید راهنما و مدرسان تحصیلات تکمیلی پیشنهاد می شود به منظور کنترل تقلب ها و پیشگیری از وقوع سرقت علمی و ادبی در تمام مراحل کار با دانشجو و پژوه شگر همراهی نموده و در مراحل سخت کار از وی حمایت کنند.

آزمون فرضیه های هشتم، نهم و دهم نشان می دهد که سن دانشجو، جنسیت دانشجو، و عملکرد تحصیلی وی ارتباط معنی داری با میزان تمایل وی به انجام سرقت علمی ندارد. رایان و همکاران (۲۰۰۹)، و فرانکلین و نیوزتید (۱۹۹۵) نیز به همین جمع بندی رسیده اند. ولی نتایج پژوهش اسمیت و همکاران (۲۰۰۲) که می گویند دانشجویان جوان تر تمایل بیشتری به تقلب دارند و نتایج پژوهش های گوا (۲۰۱۱) که نشان می دهد دانشجویان در س خوان تر و با معدل نمرات بالاتر، کمتر تمایل به انجام سرقت علمی دارند متضاد است. شاید علت این تناقض نتایج بلوچستان و در شرایط ویژهٔ امروز ایران باشد. شرایط تحصیلی دانشجویان حسابداری امروزه به گونهای است که بیشترین دانشجو در دانشگاه های کشور در این رشته مشغول به تحصیل هستند و از طرفی هم فضای اقتصادی و بازار کار برای فارغالتحصیلان حسابداری نسبت به گذشته بسیار وخیم است. شاید این امر منجر به بروز نوعی سرخوردگی و یأس در دانشجویان مقاطع مختلف و از جمله دانشجویان کار شناسی ار شد این رشته شده باشد و آنان را نسبت به درک و فهم عمقی مطالب علمی این رشته بی انگیزه کرده باشد. شاید این امر منجر به کم رنگ شدن تفاوت بین گروه های مختلف سنی، جنسی، و درسی در ارتکاب به سرقت علمی شده باشد.

دو پیشنهاد پژوهشی

در خلال پژوهش مشخص شد که از منظر دانشجویان کارشناسی ارشد قوی ترین عامل بازدارنده در ارتکاب ایشان به سرقت علمی، ترس از استاد راهنما و داوران پایاننامه ها و مجلات علمی حسابداری است. همانطور که در پیشینه اشاره شد این ترس به طور ویژه از فشار و به طور کلی از علاقه کم دانشجو نسبت به حسابداری، سطحی بودن آموزش و میزان همراهی استاد راهنما با دانشجو نشات می گیرد. جستجوی محققین برای ارزیابی عملکرد داوران مجله های علمی حسابداری در پیشگیری از سرقت علمی ناکام ماند. پیشنهاد می گردد با تحلیل محتوایی پایاننامه ها و مقالات منتشره، پژوهش یا پژوهش هایی در خصوص میزان توفیق و اجرا درآید.

نکته دوم که در طی مسیر این پژوهش به شدت خودنمایی می کرد، فقدان منابع و مطالعات میدانی در خصوص میزان ارتکاب اساتید حسابداری ایران به سرقت علمی و ادبی و عوامل موثر بر میزان تمایل آنان به انجام سرقت علمی است. انگشت اتهام پژوهش های انجام شده در این حوزه به سمت دانشجویان کارشناسی ارشد و دکترای حسابداری است. انجام پژوهش هایی با موضوع میزان ارتکاب اساتید حسابداری ایران به سرقت علمی و عوامل موثر بر میزان تمایل آنان به انجام سرقت علمی به پژوهشگران دلسوز و جسور حسابداری ایران پیشنهاد می گردد.

19

منابع

- بنیمهد، بهمن و نگار پشمی تبار. (۱۳۹۳). رابطهٔ تقلب تحصیلی و فرصتطلبی در میان دانشجویان. فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، سال نهم، شماره ۲، صص ۴۱–۴۸.
- ثقفی، علی؛ حلیمه رحمانی و افسانه ربیعی. (۱۳۸۹). آموزش اخلاق حسابداری در دوره کارشناسی. فصلنامه اخلاق درعلوم و فناوری، سال پنجم، شمارههای ۱ و ۲، صص ۷–۱۸.
- رویایی، رمضانعلی و علی بیات. (۱۳۹۰). آموزش اخلاق در حسابداری: بررسی تاثیر انگیزش اخلاقی بر روی رفتار اخلاقی*. فصلنامه یژ وهش های حسانداری و حسابر سے، شماره ۹، ب*هار ۱۳۹۰.
- سرلک، نر گس. (۱۳۸۷). اخلاق حسابداری. *فصلنامه اخلاق در علوم و فناوری، سال سوم، شمارههای ۱* و۲، صص ۷۱–۸۲
- عباسزاده، محمدرضا و محسن معینی زاده. (۱۳۹۳). تأثیر جنسیت بر درک اصول اخلاقی دانشجویان حسابداری: بررسی تطبیقی در ایران و انگلستان. *پژوهش های تجربی حسابداری، سال سوم، شماره* ۱۱، صص ۵۵–۷۳.
- مجتهدزاده، ویدا، حمیده اثنیعشری و مژگان رباط میلی. (۱۳۹۳). نقش اخلاق در حسابداری و چالشهای پیش روی آموزش دانشگاهی. *پژوهش حسابداری، شماره ۱*۲، صص ۱۵۷–۱۷۹.
- Abbaszadeh, M. R. & Moinizadeh, M. (2014). The Effect of Gender on the Understanding of the Accounting Principles among Students: A Comparative Study in Iran and the United Kingdom, *Empirical Accounting Research*, 3 (11): 55-73. (In Persian)
- Abdolmohammadi, M. J. & Baker, C. R. (2007). The relationship between moral reasoning and plagiarism in accounting courses: a replication study. *Issues in Accounting Education*, 22: 45–55.
- Ameen, E. C., Guffey, D. M. & McMillan, J. J. (1996). Gender differences in determining the ethical sensitivity of future accounting professionals. *Journal of Business Ethics*, 15 (5): 591–597.
- Ashworth, P. & Bannister, P. (1997). Guilty in whose eyes?. University students' perceptions of cheating and plagiarism in academic work and assessment. *Studies in Higher Education*, 22 (2): 187-203.
- Auer, N. J. & Krupar, E. M. (2001). Mouse click plagiarism: the role of technology in plagiarism and the librarian's role in combating it. *Library Trends*, 49 (3): 415–433.
- Banimahd, B & Poshtyatbar, M. (1393). The Relationship between Academic Cheating and Opportunity among Students, *Journal of Ethics in Science and Technology*, 9 (2): 41-48. (In Persian)
- Bennett, R. (2005). Factors associated with student plagiarism in a post-1992 university. *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 30 (2): 137–162.

- Booth, P., Luckett, P & Mladenovic, R. (1999). The quality of learning in accounting education: the impact of approaches to learning on academic performance. *Accounting Education*, 8 (4): 277–300.
- Burns, D. J., Tackett, J. A., & Wolf, F. (2015). The effectiveness of instruction in accounting ethics education: Another look. In *Research* on *Professional Responsibility and Ethics in Accounting* (pp. 149-180). Emerald Group Publishing Limited.
- Carroll, J. (2002). A Handbook for Deterring Plagiarism in Higher Education. The OxfordCentre for Staff and Learning Development, Oxford, UK.
- Caruana, A., Ramaseshan, B. & Ewing, M. T. (2000). The effect of anomie on academic dishonesty amongst university students. *The International Journal of Educational Management*, 14 (1): 23–30.
- Christensen, A. L., Cote, J., & Latham, C. K. (2016). Insights regarding the applicability of the defining issues test to advance ethics research with accounting students: A meta-analytic review. *Journal of business ethics*, *133* (1), 141-163.
- Davis, S. F., Drinan, P. F. & Bertram Gallant, T. (2009). *Cheating in school: What we know and what we can do*. Wiley Blackwell. West Sussex, UK.
- Dordoy, A. (2002). Cheating and Plagiarism: Student and Staff Perceptions at North umbria. *Proceedings from the first Northumbria conference 2002*, Educating for the Future, Newcastle, July.
- Duff, A. (1998). Staff and student perceptions of academic misconduct: a survey of Scottish academic staff and students. *Accounting Forum*, 21 (3–4): 283–305.
- Earley, C. E. Y& Kelly, A. P. (2004). Note on ethics educational interventions in an undergraduate auditing course: is there an 'Enron effect'?. *Issues in Accounting Education*, 19 (1): 53–72.
- Errey, L. (2002). Plagiarism: something fishy or just a fish out of water?. *Teaching Forum*, Oxford Brookes University, 50 (3), pp. 17–20.
- Etherington, L. & Schulting, L. (1995). Ethical development of accountants: the case of Canadian certified management accountants. *Research on Accounting Ethics*, 1 (3): 235–25..
- Fleming, A. I. M. (1996). Ethics and accounting education in the UK: a professional approach?. *Accounting Education*, 5 (3): 207–217.
- Franklyn-Stokes, A., & Newstead, E. S. (1995). Undergraduate cheating: Who does what and why. *Studies in Higher Education*, 20 (2): 159– 172.
- Ghaffari, F., O., Kyriacou, & R. Brennan, (2008). Exploring the implementation of ethics in U. K. accounting programs. *Issues in Accounting Education* 23: 183–239.

	:	:
	:	: \\
بررسی عوامل موثر بر گرایش دانشجویان ارشد	÷	

- Guo, X. (2011). Understanding Student Plagiarism: An Empirical Study in Accounting Education. *Accounting Education*, 20 (1): 17-37.
- Haines, V., Diekhoff, G., LaBeff, E. & Clark, R. (1986). College cheating: immaturity, lack of commitment and the neutralising attitude, *Research in Higher Education*, 25 (4): 342–354.
- Hansen, B. (2003). Combating plagiarism. *CQ Researcher*, 13 (32): 773-796.
- Hayes, N. & Introna, L. D. (2005). Cultural values, plagiarism, and fairness: when plagiarism gets in the way oflearning. *Ethics and Behaviour*, 15 (3): 213–231.
- Higgins, J. P., & Green, S. (Eds.). (2011). Cochrane handbook for systematic reviews of interventions (Vol. 4). John Wiley & Sons.
- Introna, L. D., Hayes, N., Blair, L. & Wood, E. (2003). Cultural Attitudes towards Plagiarism, *Report of the University of Lancaster*, 2003.
- Kauffman, Y., & Young, M. F. (2015). Digital plagiarism: An experimental study of the effect of instructional goals and copy-andpaste affordance. *Computers & Education*, 83, 44-56.
- Koh, H. P., Scully, G. & Woodliff, D. R., (2011). The impact of cumulative pressure on accounting students' propensity to commit plagiarism: an experimental approach. *Accounting and Finance*. 51: 985–1005.
- Koh, H. P., Scully, G., & Woodliff, D. R. (2016). Can Anticipating Time Pressure Reduce the Likelihood of Unethical Behaviour Occurring?. *Journal of Business Ethics*, 1-17.
- Kohlberg, L. (1981). *The Philosophy of Moral Development*. San Francisco: Harper.
- Love, P. G. & Simmons, J. (1998). Factors influencing cheating and plagiarism among graduate students in acollege of education. *College Student Journal*, 32 (4): 539–551.
- McCabe, D. L. & Trevino, K. L. (1996). What we know about cheating in college. *Change*, 28 (1): 28–33.
- McGowan, S. , & Lightbody, M. (2008). Enhancing students' understanding of plagiarism within a discipline context. *Accounting Education: an international journal*, 17 (3), 273-290.
- Mojtahedzadeh, V., Asna Ashari, M., & Robatmili, M. (1393), The role of ethics in accounting and the challenges faced by university education, *Accounting Research*, 13: 157-179. (In Persian)
- Park, C. (2003). In other (people's) words: plagiarism by university students literature and lessons. Assessmentand Evaluation in Higher Education, 28 (5): 471–488.
- Powell, L., & Singh, N. (2016). An integrated academic literacy approach to improving students' understanding of plagiarism in an accounting course. *Accounting Education*, *25* (1), 14-34.

Renninger, K. A., Hidi, S., Krapp, A., & Renninger, A. (2014). *The role of interest in learning and development*. Psychology Press.

- Royaei, R. A., & Bayat. A. (2011), Ethics in Accounting: The Study of the Effect of Ethical Motivation on Ethical Behavior, *Quarterly Journal* of Accounting and Auditing Research, No. 9. (In Persian)
- Ryan, G., Bonanno, H., Krass, I., Scouller, K., & Smith, L. (2009). Undergraduate and postgraduate pharmacy students' perceptions of plagiarism and academic honesty. *American Journal of Pharmaceutical Education*, 73 (6): 1-8.
- Samuels, L. B. & Bast, C. M. (2006). Strategies to help legal studies students avoid plagiarism. *Journal of Legal Studies Education*, 23 (2): 151–167.
- Saqafi, A., Rahmani, H., & Rabiei, A. (2010). Accounting ethics training in undergraduate studies, *Journal of Ethics in Science and Technology*, 5 (1-2): 7-18. (In Persian)
- Sarlak, N. (2008). Accounting Ethics, Journal of Ethics in Science and Technology, 3 (1-2): 71-82. (In Persian)
- Selwyn, N. (2008). Not necessarily a bad thing...: A study of online plagiarism amongst undergraduate students; Assessment and Evaluation in Higher Education, 33 (5): 1 17.
- Shaub, M. K. (1994). An analysis of the association of traditional demographic variables with the moral reasoning auditing students and auditors. *Journal of Accounting Education*, 12 (1): 1–26.
- Sierles, F., Hendrickx, I. & Circle, S. (1980). Cheating in medical school. *Journal of Medical Education*, 55 (2): 124–125.
- Singh, P., & Thambusamy, R. (2016). To cheat or not To Cheat, That is the Question: Undergraduates' Moral Reasoning and Academic Dishonesty. In 7th International Conference on University Learning and Teaching (InCULT 2014) Proceedings (pp. 741-752). Springer, Singapore.
- Sisti, D. A. (2007). How do high school students justify internet plagiarism?. *Ethics & Behavior*, 17 (3): 215-231.
- Smith, K. J., Davy, J. A., Rosenberg, D. L. & Haight, G. T. (2002). A structural modeling investigation of the influence of demographic and attitudinal factors and in-class deterrents on cheating behaviour among accounting majors. *Journal of Accounting Education*, 20 (1): 45–65.
- Smith, M., Ghazali, N. & Minhad, F. S. N. (2007). Attitudes towards plagiarism among undergraduate accounting students: Malaysian evidence. Asian Review of Accounting, 15 (2): 122–146.
- Smyth, M. L., & Davis, J. R. (2004). Perceptions of dishonesty among two-year college students: Academic versus business situations. *Journal of Business Ethics*, 51 (1), 63-73.

- Stefani, L. & Carroll, J. (2001). *Assessment: A Briefing on Plagiarism*. York: LTSN Generic Centre.
- Szabo, A., & Underwood, J. (2004). Cyber cheats: Is information and communication technology fuelling academic dishonesty. *Active Learning in Higher Education*, 5 (2): 99-180.
- Wang, Y. M. (2008). University student online plagiarism. *International Journal on E-Learning*, 7 (4): 743-757.
- Yeo, S. (2007), First year science and engineering students' understanding of plagiarism. *Higher Education Research and Development*, 26 (2): 199–216.
- Zubairu, U., Sakariyau, O., Dauda, C., & Paiko, I. (2016). Assessing the Moral Credentials of the Next Generation of Accountants. *TARBIYA: Journal of Education in Muslim Society*, 3 (2), 168-185